

РЕШЕНИЕ

№ 18861

гр. София, 03.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **3099** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на офис „М.“ при ТД на НАП срещу Решение № 343/28.01.2025 г., постановено по НАХД № 15007/2024 г. по описа на СРС, НО, 94 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 787780-F701877/19.09.2024 г., издадено от директора на офис „М.“ при ТД на НАП-С., с което на „Дигитъл Мейнтенънс“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхраняване на данни от работодателите за осигурените при тях лица, както и за самоосигуряващите се лице във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО /Наредбата/.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно, тъй като описаното в НП нарушение е безспорно установено. Твърди се, че са били налице основанията за спиране на административнонаказателното производство, поради което неправилно СРС е приел, че е изтекъл срокът по чл. 34 от ЗАНН за издаване на НП. Моли се оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация- „Дигитъл Мейнтенънс“ ЕООД – в съдебно заседание не се представлява. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на

касационната жалба.

Административен съд -София - град, V касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 06.01.2023 г., в офис "М." на ТД на НАП – С., след възложена проверка № ПО-22221522110606-073-001 е констатирано, че "Дигитъл Мейнтенънс" ЕООД в качеството му на работодател и осигурител по чл. 5 КСО не е подал в ТД на НАП - С., офис "М.", декларация образец № 1 "Данни за осигуреното лице" по чл. 2 ал. 1 от Наредба № Н - 13/17.12.2019 г. за месец август 2022 г. с данни за дните в осигуряване, осигурителният доход, брутно трудово възнаграждение, задължителни осигурителни вноски за осигурени лица, вноски за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите, начисления облагаем доход и начисления данък за доходи от трудови правоотношения по см. на ЗДДФЛ и други данни, свързани с осигуряването на лицата: В. Ц. С. - Б., И. С. Б., Н. С. Б., в срок до 26.09.2022 г. Декларация образец № 1 за периода месец август 2022 г. за посочените лица е подадена на 13.10.2022 г. с протокол № 22000224623909/13.10.2022 г. При извършената проверка е установено и неизпълнение от страна на дружеството - жалбоподател на задължението за подаване на декларации образец № 1 и образец № 6 съгласно чл. 2 ал. 1 и ал. 2 от Наредба № Н - 13/17.12.2019 г. Установено е и че декларации образец № 1 по см. на чл. 2 ал. 1 от Наредба № Н - 13/17.12.2019 г. за месеците февруари, март и април 2022 г. са подадени със закъснение.

Предвид горното до дружеството е изпратена покана изх. № 15095-18#1/06.01.2023 г., че в 7 - дневен срок от получаването ѝ следва да подаде декларации образец № 1 и образец № 6 по см. на чл. 2 ал. 1 и ал. 2 от Наредба № Н - 13/17.12.2019 г. за периода 01.09.2022 г. - 30.11.2022 г., както и че в същия срок законен или упълномощен представител на дружеството следва да се яви за съставяне и връчване на АУАН. Поканата е връчена на електронния адрес на дружеството - [електронна поща] на 12.01.2023 г. В указания в поканата 7 - дневен срок не се явил законен или упълномощен представител на дружеството и на 05.04.2023 г. на основание чл. 40 ал. 2 ЗАНН - в отсъствие на представител на жалбоподателя, и в присъствието на един свидетел, бил съставен АУАН сер. АН № F701877/05.04.2023 г.

Извършени са действия по предявяване и подписване на АУАН. До дружеството е изпратена покана изх. № 15 095-18#2/07.06.2023 г. в седмодневен срок от получаването ѝ законен или упълномощен представител на дружеството да се яви за връчване на АУАН. Във връзка с връчване на покана изх. № 15 095-18#2/07.06.2023 г. на 07.06.2023 г. е извършено посещение на адреса на управление на дружеството [населено място],[жк], [жилищен адрес] при което е констатирано, че на адреса се намира жилищна сграда с ограничен достъп и без обозначения за дружеството. Не е осъществен и контакт с представляващ дружеството или упълномощено лице, поради което покана изх. № 15 095-18#2/07.06.2023 г. е върната невръчена.

На същата дата - 07.06.2023 г. на основание чл. 43 ал. 6 ЗАНН административнонаказателното производство, образувано въз основа на АУАН сер. АН № F701877/05.04.2023 г., е спряно, за което е извършено отбелязване върху АУАН.Покана изх. № 15 095-18#2/07.06.2023 г. е изпратена на адреса на управление на дружеството и с препоръчано писмо с обратна разписка на 20.06.2023 г., но същото е върнато на 12.07.2023 г. с отбелязване, че не е потърсено.По-късно е осъществен контакт по телефона с представляващ дружеството и на 07.08.2024 г. АУАН сер. АН № F701877/05.04.2023 г. е връчен на Я. Б. - упълномощен представител на дружеството. Срецу

АУАН са депозираны възражения.

След запознаване с преписката от директора на офис „М.“ при ТД на НАП-С. е издадено процесното НП Наказателно постановление № 787780-О701877/19.09.2024 г. за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредбата.

За да отмени процесното НП, Районният съд е приел, че не е спазен срокът по чл. 34 от ЗАНН, като НП е съставено след изтичане на шестмесечния давностен срок.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Настоящият касационен състав намира за правилни изводите на СРС, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което обуславя незаконосъобразността на наказателното постановление, предмет на съдебен контрол.

Съгласно Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълк. д. № 1/2014 г., ОСК на НК на ВКС I и II колегия на ВАС, сроковете за съставяне на акт за установяване на нарушение, съответно за издаване на наказателно постановление по чл. 34 от Закона за административните нарушения и наказания са давностни. Давността е период от време, определен в закон, с изтичането на който титулярят на едно право губи предоставената му от закона възможност да го осъществи. В гражданското право са познати институтите на погасителната и придобивната давност, като общото между тях е, че те са юридически факти от рода на юридическите събития - периоди от време, с изтичането на които правната норма свързва определени правни последици. В наказателното право давността е само погасителна и е свързана с два признака: позитивен - изтичане на установен от закона срок от време след довършване на деянието или влизане в сила на присъдата, и негативен - пасивност от страна на надлежните органи за изпълнение на наказанието. Давността се прилага служебно, като държавата губи своето материално право да наложи наказание на дееца и да изпълни вече наложено му наказание. Давността погасява наказателната отговорност, което на свой ред прави наказателното производство недопустимо.

По подобие с наказателното право, с изтичане на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН се погасява възможността да бъдат реализирани всички правомощия на наказващия орган по административнонаказателното правоотношение. Давността погасява възможността за реализирането на отговорността, следователно изключва възможността за реализиране на материалното санкционно правоотношение изобщо. В контекста на горното, съобразно разпоредбата на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, която гласи, че образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта, настоящият състав намира, че е изтекла давността за реализиране на административнонаказателната отговорност за твърдяното нарушение.

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на Акт за установяване на административно нарушение АУАН сер. АН № F701877/05.04.2023 г. Шестмесечния срок за издаване на наказателно постановление по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН е изтекъл на 05.10.2023 г./ присъствен ден/. Правораздавателния акт, с който приключва производството и се налага имуществена санкция в случая е издаден на 19.09.2024 г., тоест след изтичане на давностния срок по чл. 34, ал.3 от ЗАНН. За разлика от преклузивните срокове, давностните могат да бъдат прекъсвани и спирани, в случая административно наказващият орган е разполагал

с възможността да спре производството, с оглед ненамирането на нарушителя и своевременното връчване на АУАН.

От съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства се установява, че административнонаказателното производство е било спряно поради неоткриване на нарушителя на основание чл. 43, ал. 6 от ЗАНН, като за това е извършено отбелязване върху АУАН. Както правилно е приел и СРС в решението си, към 07.06.2023 г., когато е извършено отбелязването за спиране на административнонаказателното производство обаче не са били налице предпоставките за приложение на чл. 43, ал. 6 от ЗАНН, тъй като нарушителят не е бил щателно издирван, поради което давностният срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН не е бил спрян.

По изложените съображения обжалваното решение на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 343/28.01.2025 г., постановено по НАХД № 15007/2024 г. по описа на СРС, НО, 94 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.